

eller for andre ærede Medlemmer i Salen til at udstemme et Par Jernbaner af Lovforslaget, synes jeg, at det ærede Medlem maatte have kunnet finde i alt Fald nogle Motiver, som kunde have nogen Betydning. Det er nemlig anført i Betænkningen, at man har indskrænket Jernbaneanlæggens, fordi man i det Hele taget ikke vilde tage Beslutninger ud over, hvad der kunde udføres i to Aar, fordi man ikke har søgt sig ganske sikker lige overfor Principerne. Et Motiv, som ogsaa har havt væsentlig Betydning, er det, at det dog maatte Tid efter Tid vil have større og større Vanskelighed at sætte Jernbanen igjennem, saalænge der ikke gjøres Noget for Befolkningen Ost for Storebælt. Tid efter anden komme beretigede Krav frem ogsaa fra denne Del af Landet, som kræve deres Fyldstgjørelse, naar vi vedblive at anlægge Jernbaner. Det er ikke Regjeringens Skyld, det er tilfældige Omstændigheder, der have gjort, at man ikke her har kunnet gjøre Noget for Kommunikationsmidlernes Udvikling i de senere Aar; men jeg skal ikke optage Alt, hvad der kunde siges i den Henseende, i Særdeleshed med Hensyn til Forbindelsen mellem Lolland-Falster, da det jo tilbøielig vil være ærede Medlemmer bekendt. Vige-saaltid skal jeg optage Spørgsmaalet om Damp-færgerne mellem Korsør og Nyborg, der har været forelagt et Par Gange fra Regjeringens Side, men ikke har kunnet gennemføres; men jeg vil sige for i den Henseende at berørlige ærede Medlemmer, der bo Ost for Storebælt, at det er min bestemte Agt i den nærmeste Fremtid at foretage Stridt til Forbedring af Kommunikationsmidlerne ogsaa for den Del af Landet, der ligger paa den østlige Side af Storebælt. Det forekommer mig, at der ogsaa heri kunde findes en Grund for ærede Medlemmer til ikke for Tiden at ønske at gaa saa vidt som Regjeringsforslaget med Hensyn til Jernbaneanlæg, og det undrer mig, at det ærede Medlem ikke har faaet Die derfor. Det ærede Medlem var ikke venligt stemt for de nye Principer og havde ventet sig noget Mere af dem, end han nu tror at have havt Leilighed til at erfare, idet man atter her staar lige overfor det gamle Kompromisstandpunkt. Jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg ikke tror, at han vil kunne paavise nogen større Samling af Jernbaner her i Landet, hvor dette ikke har været Tilfældet og medvirkende til at bringe Forhandlingerne til Resultat. Jeg vil stille Sagen noget anderledes og sige, at, naar der tænkes paa at anlægge Jernbaner, er det en naturlig Betrækkelse hos Enhver nærmest at bringe Meningen til Gjældighed; men vi faae aldrig udført Jernbaner, naar der ikke fra de forffjellige Sider vises Resignation. Derfor ethvert Parti eller Regjeringen vil blive staaende paa, at kun det bør udføres, som de anse for det Bedste, og ikke vil vige derfor, faae vi ingen Jernbaner. Der maa vises Resignation og Tilbøielighed til at gaa ind paa et billigt Hensyn til Andres Opfattelser.

Det er det, der er flet i dette Tilfælde. Jeg kunde naturligtvis — og det siger jeg til de Herre, som have paaberaabt sig Indenrigsministerens Velvillie for de Jernbaneanlæg, som nu ere gaaede ud af Lovforslaget — meget have ønsket, at Thinget havde kunnet bringes til at vedtage Regjerings Lovforslag uforandret; jeg kunde jo ikke ønske noget Bedre, og det skulde glæde mig, hvis jeg kunde have været sikker paa, at det kunde ske endnu i dette Dieblit, jeg vilde sige Tak dertil. Men som Sagen nu staar, er det Resultat, der er kommet frem ved 2den Behandling, Noget, hvorom det er muligt at samle et Flertal her i Salen, og Noget, som jeg har kunnet modtage, og som jeg haaber at kunne gennemføre i det andet Thing, som jeg i alt Fald vil gjøre Mit til at faae gennemført og ikke med den korte Frist, som det ærede Medlem talte om, men paa ordinær Maade; Forholdene have jo udviklet sig saaledes, at der nu er Tid nok for det andet Thing til at tage under alvorlig Overveielse, hvorledes det vil stille sig til denne Sag. Det er altsaa det, det er Grunden til, at jeg nu meget alvorlig tilraader ikke at vedtage Endringer og raader til at stemme imod alle Endringsforslag, at jeg saarner Sikkerhed for, at Lovforslaget nu vil kunne gennemføres med et andet Indhold. Naar vi nemlig efter et igjennem Aar og Maaneder fortsat Arbejde og lange Forhandlinger endelig ere komne dertil, at vi have et Forslag, hvorom det store Flertal i denne Sal har samlet sig, og som jeg kan gaa ind paa, ønsker jeg ikke at udsætte Sagen for ikke at komme frem. Nu kan jeg med god Villie gjøre, hvad der staar i min Magt, for dens Fremme; men naar vi nu foretage Endringer, anser jeg det for tvivlsomt, om Lovforslaget ved endelig Afstemning vil opnaa Flertal for sig, et Resultat, jeg meget maatte beklage. Jeg tilraader altsaa Thinget at vedtage Forslaget, som det foreligger fra 2den Behandling, og som det er fremgaaet af det store Flertals Beslutning her i Salen, og at forfaste de fremkomne Endringsforslag.

Th. Nielsen: Det er uregtelig mærkeligt at høre de to ærede Medlemmer fra Thyland og Salling diskutere om, hvem af dem der har været mest regjeringsvenlig i denne Sag. Jeg skal ikke komme ind paa, hvem der har været det mest, det kan maasse være omstridbart; men jeg vil sige til det ærede Medlem fra Salling, at han i alt Fald ikke har været synderlig venlig overfor Midtjylland, idet han har gjort, hvad han kunde, for at forhindre Baner der. Det paaskjønner jeg ikke, men jeg paaskjønner, at der er Andre, som have indtaget en anden Stilling, og det ærede Medlem kan ikke forundre sig over, at vi, som ellers ere velvillig stemte overfor hans Bane, men som have faaet Hjælp fra anden Side, ere nødt til at slutte os til det saaledes fremkomne Forslag